

نویسنده: رک نوآک «Rick Noack».

منبع و تاریخ نشر: انتی وار «2024-11-28».

برگردان: پوهندوی دوکتور سید حسام «مل».

**زنان نسبت به قوانین طالبان ناامید
هستند، اما بسیاری از عودت کنندگان
افغان آن را نمی بینند یا نمی دانند**

***Women despair over Taliban rules, but
many Afghan returnees don't see it***

افغان هایی که در خارج از کشور زندگی می کنند برای اولین بار
از زمان تسلط طالبان برای دیدار با خویشاوندان خود هجوم
آورده اند چونکه محدودیت های شدید برای زنان مهم نیست.

**Afghans living abroad are flocking back to visit relatives
for the first time since the Taliban takeover. Severe
restrictions on women are not top of mind.**

یک زن برقع پوش با پسرش در ماه اکتبر از کابل عبور می کند. از آنجایی که افغان های مقیم خارج از کشور برای اولین بار از زمان تسلط طالبان در سال 2021 برای ملاقات با خویشاوندان خود بازمی گردند، به نظر می رسد تعداد کمی نگران زندگی زنان تحت محدودیت های شدید هستند. (کارولین ون هوتن / واشنگتن پست)

کابل - برای اولین بار از زمان تسلط طالبان در سه سال پیش ، افغان هایی که در خارج از کشور زندگی می کنند شروع به بازگشت به وطن خود کرده اند ، معمولاً برای دیدار با اقوامشان که در افغانستان مانده اند.

پس از بازگشت ، به نظر می رسد که تعداد کمی از آنها درگیر محدودیت های فزاینده شدید طالبان بر زنان - از جمله ممنوعیت رفتن زنان به دانشگاه و مدرسه بالاتر از صنف ششم - یا عدم تمایل بسیاری از زنان محلی به ترک خانه های خود از ترس مواجهه با پلیس از نظر اخلاقی هستند. با توجه به مصاحبه با ساکنان و بازدید کنندگان.

در عوض ، بسیاری از بازدید کنندگان ، با داشتن پاسپورت یا ویزا خارجی ، از احساس امنیت و ساخت جاده های جدید تحت حکومت طالبان شگفت زده می شوند. آنها عکس های غذاهای افغانی مورد علاقه خود را پست می کنند ، در مورد طرح های تجاری بحث می کنند و در فروشگاه جدید معاف از گمرک فرودگاه کابل خرید می کنند.

زهره (34) ساله در جریان یک سفر اخیر خانوادگی به کابل - اولین سفر او پس از تسلط طالبان در سه سال پیش پس از سال ها جنگ - به طرز خوشایندی شگفت زده شد.

زهرا، یک افغان که در لندن زندگی می کند ، گفت: «اکنون آزادی وجود دارد. او به خرید جواهرات طلا مشغول شد و در حال برنامه ریزی برای سفر دیگری به افغانستان در سال آینده است.

برای زنان افغان که مجبور به زندگی تحت حاکمیت طالبان شده اند، شور و شوق دیدار با اقوام می تواند گیج کننده و به طور فزاینده ای ناامید کننده باشد.

طالبان سه ماه پیش محدودیت های خود را تشدید کردند و حتی زنان را از بلند کردن صدای خود در ملاء عام منع کردند. اما برخی از خانواده های میزبان در مصاحبه ها گفتند که بازدید کنندگان اغلب زمان زیادی را در خانه های اقوام می گذرانند که غیبت زنان در بسیاری از مکان های عمومی می تواند مورد توجه قرار نگیرد. بسیاری از بازدیدکنندگان نیز وقت خود را عمدتاً در بخش های مرفه تر کابل می گذرانند، جایی که اجرای آن توسط پلیس اخلاق نسبتاً نادر است

مردانی که با معاونت و وزارت خانه کار می کنند کیفیت طلای فروش را در یک مغازه در کابل در این ماه بررسی می کنند. آنها هر چیزی را که مطابق با استانداردهای آنها نباشد نابود خواهند کرد. (کارولین ون هوتن / واشنگتن پست)

یک دختر جوان در حال تماشای افسری با معاونت و امور فضیلت در یک مرکز خرید (در کابل است) . کارولین ون هوتن/ واشنگتن پست)

برخی از افغان‌های بازگشته در واقع به نظر می‌رسد که به زندگی تحت طالبان کشیده شده‌اند، زیرا تجربیات خودشان در غرب بیش از حد انتظار چالش برانگیز بوده است.

علی، یک آلمانی 65 ساله افغان که اخیراً به این کشور سفر کرده و با فرهنگ محافظه کارانه‌ای که می‌گوید احساس می‌کند به آن نزدیک‌تر است، گفت: «کیفیت زندگی در افغانستان، به ویژه در زمان طالبان، بهتر از آلمان است. او مانند دیگرانی که برای این داستان مصاحبه کردند، به این شرط صحبت کرد که از ترس بررسی ناخواسته فقط نام کوچکش منتشر شود.

برخی از زنان افغان می‌گویند که دیگر سعی نمی‌کنند عموزاده‌ها، عموها یا عمه‌های خود را متقاعد کنند که وضعیت چقدر وخیم شده است، از جمله تلاش‌های فزاینده پلیس اخلاق، که توسط بسیاری از افسران تازه استخدام شده تقویت شده است، تا به دنبال زنانی باشند که حجاب سخت رژیم را نقض می‌کنند. یا دستور و سایر احکام دینی را.

هنگامی که عموزاده‌های زن او امسال برای اولین بار از زمان به دست گرفتن قدرت توسط طالبان از اروپا دیدار کردند، **سعدیه**، «24» ساله، گفت که او با مشکل مواجه شده است. او به یاد می‌آورد: «من سعی کردم برای آنها توضیح دهم که چگونه طالبان تمام

رویاهایی را که برای رسیدن به آن تلاش کردم، نابود کرده اند." آنها مدام می گفتند که چقدر اینجا خوشحال هستند و اکنون چقدر امن است. اینها چیزهایی هستند که مستقیماً آنها را تحت تأثیر قرار می دهند.»

او گفت که فرهنگ افغانستان حکم می کند که با اقوام و مهمانان محترمانه رفتار شود، بنابراین **سعدیه** - مانند دیگران در موقعیت های مشابه - در نهایت امر تسلیم شد.

اما وقتی تمام رویاهای خود را برای آن از دست می دهید ایمنی بودن برای او چه ارزشی دارد؟

خریداران زن در یک مرکز خرید در کابل. برخی از افغان هایی که از خارج از کشور به آنجا می آیند، زمانی که به افغانستان می روند، جواهرات می خرند. (کارولین ون هوتن / واشنگتن پست)

غذاخوری مد روز و خرید خوب

در بدو ورود، کابل برای کسانی که دور بوده اند می تواند شگفت انگیز باشد. به جای شهر خالی وحشتناکی که مردم محلی در روزهای اولیه حکومت طالبان برای بستگان خود در خارج از کشور توصیف کردند، بازدیدکنندگان اکنون پایتخت شلوغی را می یابند

که در آن دیوارهای انفجاری برچیده شده درختان انا ر را در کنار جاده ها نمایان کرده است. اکثر ساکنان برای امرار معاش تلاش می کنند، اما هرکسی که توانایی مالی داشته باشد می تواند از میان مجموعه ای از رستوران های مد روز یکی را انتخاب کند. خیلی ها آنقدر خالی هستند که هر مهمان یک گارسون اختصاصی دارد.

وقتی مشتریان با چشمان درشت در فروشگاه مبلمان میرویس سرمست زاده ظاهر می شوند، او می داند که برای اولین بار پس از سال ها یا دهه ها به کشور بازگشته اند. **سرمست زاده** گفت: «بسیاری از دیدن چنین تخت های باکیفیت در اینجا در افغانستان حیرت زده می شوند. او گفت که افغان های خارج از کشور اکنون از هر [4 مشتری 3] نفر هستند و تعداد آنها در حال افزایش است.

نمایی از ورودی فروشگاه مبلمان میرویس سرمست زاده در کابل (کارولین ون هوتن/ واشنگتن پست)

سرمست زاده درباره مجموعه های اتاق خواب برای فروش در فروشگاه مبلمان گران قیمت خود در کابل صحبت می کند. افغان هایی که از خارج از کشور بازدید می کنند، از هر 4 مشتری او 3 نفر هستند. کارولین ون هوتن/ واشنگتن پست)

دولت تحت کنترل طالبان آماری در مورد تعداد افغان های خارجی که از سال 2021 به این کشور سفر کرده اند، منتشر نکرده است، اما برخی از تاجران می گویند که افزایش علاقه از خارج، تقاضای ضعیف داخلی را جبران می کند.

هیچ یک از افرادی که برای این داستان مصاحبه شده اند نگفته اند که قصد دارند برای همیشه به افغانستان بازگردند. بیشتر آنها برای مراسم عروسی که خانواده های افغان به طور سنتی صدها نفر از بستگان و مهمانان را دعوت می کنند، برمی گردند. دیگران برای گردهمایی های خانوادگی گسترده، که هفته ها و حتی ماه ها طول می کشد، یا برای کشف فرصت های تجاری اینجا هستند.

در هنگام صبحانه فرانسوی یا قهوه ترکی، می توان شنید که افغان های بازگشته در حال گفتگو در مورد برنام های آینده هستند. **حبیب رحمان**، انجنیر 60 ساله که بیش از چهار دهه پیش به آلمان نقل مکان کرد، گفت که از انفجارهای شبانه و شلیک گلوله هایی که این روزها در مرکز کابل شنیده می شود و توسط گروه های ضد طالبان مکررا انجام می شود، بی اطلاع است. او گفت که او در کابل به اندازه اروپا احساس امنیت می کند.

او در حالی که در یک رستوران فرانسوی مشغول نوشیدن چای بود، به یاد آورد که چگونه در میان بسیاری از افغان های آلمانی بود که در زمان تسلط طالبان در آگوست 2021 از بدترین حالت می ترسیدند. مثل همان چیزی که زنان را از بلند کردن صدایشان منع می کند.

اما همچنین مانند بسیاری از بازدیدکنندگان دیگر، برداشت های او بیشتر مثبت است. او گفت که حداکثر 5 درصد افغان ها بر اساس صحبت های خود ناراضی هستند.

یک خودروی پلیس طالبان در دریاچه قرغه، منطقه پارکی در غرب کابل که اکنون ورود زنان ممنوع است، دیده می شود. کارولین ون هوتن/ واشنگتن پست)

تاریک ترین روزگار

برای قد سیه 53 ساله، این احساس را ندارد. پس از به قدرت رسیدن طالبان، او گفت که گاهی اوقات به دنبال پناهگاه موقت در نزدیکی دریاچه ای در غرب کابل، دور از حاکمان جدید کشور بوده است.

اما وقتی او با خانواده اش در این ماه به آنجا بازگشت، افسران پلیس اخلاق «محتسبان» منتظر بودند. آنها با عجله به سمت او شتافتند و از او خواستند فوراً آنجا را ترک کند.

او در حالی که دوباره سوار ما شینش شد گفت: «از زمانی که من به دنیا آمدم، همچو زمان تاریک تری در این کشور وجود نداشته است.»

بسیاری از زنان می گویند که معتقدند تندروهای نزدیک به رهبر طالبان، **هیبت الله آخوندزاده**، خود را در قدرت تثبیت کرده اند. این زنان می گویند که میانه روها یا نتوانسته اند احکام رژیم را نرم کنند یا هرگز در انجام این کار جدی نبوده اند.

منطقه دیدنی دریاچه قرغه که بازدید زنان از آن ممنوع است. (کارولین ون هوتن/
واشنگتن پست)

مردان در ساحل دریاچه قرغه جمع می شوند. (کارولین ون هوتن/ واشنگتن پست)

سیف الرحمن خیبر، سخنگوی وزارت امر به معروف و نهی از منکر که بر پلیس اخلاقی طالبان نظارت می کند، «اختلاط جنسیت ها کاملاً متوقف شده است» را انکار نمی کند. این ماه در مصاحبه ای در کابل گفت.

خیبر گفت که این قوانین برای همه مسلمانان افغانستان از جمله عودت کنندگان و بازدید کنندگان اعمال می شود. او گفت: «ما با آنها با هیچ چالشی مواجه نشدیم.

برخی از زنان افغان می گویند که ملاقات با اقوام فریب آنچه به نظر می رسد اجرای سهل گیرانه است و به راهبرد طالبان مبنی بر اجرای متناوب قوانین و حساب کردن بر ترس برای اجرای قوانین دل بسته اند.

اما در برخی مواقع حتی ملاقات با اقوام نیز با این واقعیت شدید روبرو می شود. هنگامی که عمه بهشتای 23 ساله اخیراً به کابل بازگشت، در ابتدا خوشحال بود - تا اینکه در یک ایست بازرسی به دلیل اینکه موهایش را کامل نپوشانده سرزنش شد.

بهشتا گفت: «بعد از آن پروازش را دوباره رزرو کرد تا زودتر برود. "ما این گزینه را نداریم."»

مردم اوایل ماه جاری از یک بازار روباز در کابل خرید می کنند (کارولین ون هوتن/
واشنگتن پست)

سطری چند درمورد نویسنده این مقاله

ریک نوک

ریک نوک، رئیس دفتر واشنگتن پست در افغانستان است. او پیش از این در روزنامه

پست، خبرنگار پاریس بود که فرانسه و اروپا را پوشش می داد و گزارشگر امور بین الملل مستقر در برلین، لندن و واشنگتن بود در @rick X دنبال کنید

----- با تقدیم احترامات «05-12-2024»